

مهدی

عجل العتق الى فرجه

ونہضت عدالت خواہی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) و نهضت عدالت خواهی

نویسنده:

مجله حوزه

ناشر چاپی:

مجله حوزه

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵ فهرست
۶ مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) و نهضت عدالت خواهی
۶ مشخصات کتاب
۶ مهدی و نهضت عدالت خواهی
۱۰ درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) و نهضت عدالت خواهی

مشخصات کتاب

مهدی و نهضت عدالت خواهی

و اشرقَت الأرض بنور ربها اینک افق را بنگرید که خورشید طالع می شود، تاریکی ها را می شکافد و شوکت و سطوت خویش را بر همه جا می گستراند، سپاه فرشتگان در پیش رویش به تعظیم ایستاده، چشم بر فرمان، در پیشاپیش آنان جبرئیل امین دست ادب بر سینه دارد تا با اذن خدای جلیل فریاد بردارد و از کران تا کران بانگ خویش را بگسترد که ای مردمان! گوش فرا دارید و بهوش باشید: جاء الحق و زَهَقَ الْبَاطِلُ آمد و باطل نابود شد آری در طلوع آن روز دو خورشید طلوع می کند: خورشید منظومه از شرق و خورشید مهدوی از غرب، با یاران و هم‌زمان خویش در کنار یکتا معبد توحید، کعبه مقدس. آری فرزند مولود کعبه قیام الهی خویش را از این جا به جهانیان اعلام می دارد. زمان و زمین در انتظار این لحظه بی شکیب بودند، شبها و روزهای بی شماری گذشته بود که ناگهان فرمان پروردگار در رسید، اینک او می آید. همه جا را آذین بندید، سر تا پا گوش شوید تا بشنوید که صاحب زمانه چه میگوید: او وعده خداست و وعده خداوند حق است. اکنون اگر نیک بنگرید خواهید دید که گلبرگها از خوشحالی شکفته اند و بر روی خورشید لبخند می زنند. آنان در انتظار این زمان، لحظه شماری می کردند و در تب و تاب بودند. گلهائی چند نیز پیش از شکوفائی این نوگلان پژمردند و چشمشان بر چشمه خورشید نیفتاد راستی تا آن زمان که خورشید بدمد چگونه باید زندگی را گرمی بخشید؟ بهتر آنکه یاد خورشید را لحظه به لحظه در سینه ها مان زنده بداریم تا فروغش روحمان را گرمی بخشد که فرموده اند: «تَوَقَّعْ أَمْرَ صَاحِبِکَ لَیْلَکَ وَ نَهَارَکَ»: «شبانه روز در انتظار ظهور صاحب الامر خود باشید.» خورشید را باید پاس داشت، و از نور و گرمیش سخن گفت و او را شناخت و شناساند و تا سرزدنش با تمامی وجود فریاد کنیم: که در انتظار طلوع نشسته ایم. چه بهتر که به فرموده پیامبر بزرگوار در حدیث ثقلین این شناخت را از سخن خداوند متعال و کلام دُربار پاکان از آل محمد بگیریم و گوش به پیام دلاز این رو بر آن شدیم تا خورشید را در این مجموعه با آن کلمات مقدس توصیف کنیم، هر چند که این گزیده برگی از گلستان عطر آگین معارف آن بزرگواران می باشد. آب دریا را اگر نتوان کشید پس به قدر تشنگی باید چشید با اذعان به ناتوانی خود در این خوشه چینی از خرمن معرفت از حضرت دوست می‌خواهیم تا یاریمان کند و بتوانیم با استناد به احادیث و روایات به سوالاتی چند پاسخگو باشیم همه افراد کنجکاو از خود می پرسند: ۱- آیا سرنوشت آینده بشریت صلح و عدالت و امنیت و آزادی انسانها از چنگال هر گونه ظلم و ستم و تبعیض و استعمار است؟ یا آن گونه که بعضی پیش بینی میکنند هرج و مرجها روز افزون فاصله ها بیشتر، ناهماهنگی ها و نا به سامانیها فراوانتر، و سرانجام یک جنگ اتمی - یا فوق اتمی - عالمگیر، پایه های تمدن انسانی را ویران خواهد ساخت، و اگر انسانهای بر روی کره زمین باقی بمانند افرادی عقب مانده، معلول، بینوا و درمانده خواهند بود. ۲- اگر عقیده نخست صحیح است و سرانجام صلح و عدالت است به چه دلیل؟ ۳- اگر بنا هست جهان به سوی عدل و صلح و برادری گام بر دارد، آیا اجرای این اصول بدون انقلاب ممکن است؟ و به تعبیر دیگر: آیا اصلاحات تدریجی و رفرمها توانایی بر دگرگون ساختن چهره عمومی جهان با این همه ناهنجاریها دارند؟ ۴- اگر لازم است انقلابی صورت گیرد آیا تنها از طریق قوانین مادی امکان پذیر است، یا بدون استمداد از اصول معنوی و ارزشهای اصیل انسانی ممکن نیست. ۵- باز اگر قبول کنیم چنین انقلابی بهر حال انجام گرفتنی است، رهبر این انقلاب چه صفاتی باید داشته باشد؟ ۶- آیا این انقلاب الزاماً به حکومت واحد جهانی میانجامد؟ ۷- آیا آمادگیهای خاصی برای چنان حکومتی قبل از لازم نیست؟ ۸- این آمادگیها در دنیای کنونی وجود دارد یا نه؟ و اگر ندارد آیا در حال حاضر جهان به سوی این آمادگیها گام برمیدارد یا به سوی عکس آن؟ ۹- آیا این امور -

بهر حال با عقیده عمومی مذاهب جهان نسبت به ظهور یک مصلح بزرگ آسمانی ارتباطی دارد؟ ۱۰- اعتقاد عمومی مسلمانان به ظهور مهدی چگونه است و پیوند آن با این مسائل سرنوشت ساز چیست؟ ۱۱- آیا اعتقاد به چنان ظهوری ما را به اصلاح عمومی جهان از طریق یک انقلاب همه جانبه نزدیکتر میسازد یا آنچنانکه بعضی می اندیشند دور میکند؟ ۱۲- و آخرین سؤال اینکه آیا این فکر و عقیده عمومی مذاهب یک واقعیت عینی است و مولود دلایل منطقی، یا یک تخیل است برای اشباع کاذب تمایلات سرکوفته انسانها در مسیر گمشده عمومی یعنی «صلح» و «عدالت...»؟! شک نیست که در یک نظر ابتدایی قرائن گواهی می دهد که دنیا به سوی فاجعه پیش می رود، فاجعه ای که زائیده «ترک عواطف»، در «افزایش فاصله میان جوامع ثروتمند و فقیر»، «شدت گرفتن اختلافات و برخوردهای دولتهای بزرگ و کوچک»، «سیر تصاعدی جنایات»، «نا بسامانیهای اخلاقی و روحی و فکری»، و «فرآورده های نا مطلوب و پیش بینی نشده زندگی ماشینی» و مانند آن است. فاجعه مقایسه وضع موجود با گذشته نزدیک، چهره آن را مشخص می سازد، و عامل مؤثری برای نمو جوانه های بدبینی در اعماق فکر خوشبین ترین افراد محسوب می گردد. آگاهان بین المللی می گویند تنها حجم بمبهای هسته ای موجود در زراد خانه های دولتهای بزرگ برای نابود ساختن تمام آبادیهای کره زمین نه یک بار بلکه هفت بار! کافی است. این سلاحها را با آن هزینه های سرسام آور که با ارقام نجومی قابل بیان است بی جهت نساخته اند، بازیچه نیست، برای مصرف در یک جنگ اتمی وحشتناک ساخته شده و پیدا کردن بهانه برای شروع آن، در جهانی که این همه برخورد مرزی و تراحم منافع، و مناطق قابل انفجار وجود دارد کار مشکلی نیست. در سران بزرگ امروز دنیا نیز «حس جاه طلبی» و «جنون قدرت» نیز به اندازه کافی برای شروع چنین جنگی سراغ داریم! بنابراین پیش بینی میتوان کرد که در آینده ای نه چندان دور «فاجعه بزرگ» روی دهد و احتمالاً بشریت در یک جنگ وسیع اتمی، یا بر اثر فقر اقتصادی ناشی از انحصار طلبی قدرتهای بزرگ، یا پایان گرفتن منابع انرژی و یا غیر قابل زیست شدن محیط زیست، از میان برود! ولی در برابر این همه عوامل بدبینی ابتدایی، مطالعات عمیقتر نشان میدهد آینده درخشانی در پیش است: این ابرهای تیره و تار با غرش تندرهای وحشت انگیز سرانجام کنار خواهد رفت. این شام سیاه قیرگون را صبح سپید امیدی به دنبال است. این سرمای سوزان زمستان جهل و فساد و زور گویی و ستم بهار شکوفان عدالتی در پی دارد. این اندوه کشنده، این طوفان مرگبار، و این سیل ویرانگر سرانجام، پایان میگیرد، و اگر خوب بنگریم در افقهای دور دست نشانه های ساحل نجات به چشم می خورد! نخستین دلیل منطقی برای این موضوع قانون سیر تکاملی جامعه هاست: از آن روز که انسان خود را شناخته هیچ گاه زندگی یکنواخت نداشته، بلکه با الهام از انگیزه درونی و شاید نا آگاه کوشش داشته که خود و جامعه خویش را به پیش براند. از نظر مسکن یک روز غار نشین بود و امروز آسمان خراشهایی ساخته که یک دستگاه آن میتواند جمعیتی معادل یک شهر کوچک را در خود جای دهد، با تمام وسایل زندگی و همه امکانات لازم برای مردم یک شهر! از نظر لباس یک روز از برگ درختان استفاده میکرد ولی امروز هزاران نوع لباس با هزاران طرح، و هزاران شکل در اختیار دارد و باز در جستجوی رنگها و طرحها و جنسهای دیگر است. یک روز غذایش فوق العاده ساده و محدود بود، اما امروز به قدری متنوع و گوناگون شده که تنها ذکر نام آنها نیازمند به یک کتاب بزرگ است. یک روز مرکبش تنها پایش بود، اما امروز بر سفینه های فضائی سوار میشود، و آسمانها را زیر پا میگذارد، و از کرات دیگر دیدن میکند. اما از نظر علم و دانش، یک زمان بود که تمام معلومات او در یک صفحه کاغذ میگنجید - گر چه هنوز خط اختراع نشده بود - ولی امروزه حتی میلیونها کتاب در رشته های مختلف بیانگر علوم و دانشهای او نیست. آن روز کشف آتش، و اختراع جسم مدوری به شکل «چرخ»، و حربه نوک تیزی مانند «خنجر» برای او کشف و اختراع بزرگی محسوب میگشت، و از اینکه با انداختن یک کنده درخت روی یک نهر توانسته از روی آن بگذرد بسیار خوشحال بود که پلی ساخته است، اما امروز صنایع سنگین و اختراعات حیرت انگیزش هر بیننده ای را گیج میکند، و سیستم پیچیده مغزهای الکترونیکی او را در عالمی از رؤیا فرو میبرد. و عجیب اینکه به هیچیک از اینها قانع نیست و باز برای وصول به سطحی بالاتر و برتر، تلاش و کوشش میکند، تلاشی پی گیر و خستگی ناپذیر. از

مجموع این سخن نتیجه میگیریم که عشق به تکامل در درون جان آدمی شعله ای است جاودانه و خاموش ناشدنی و در حقیقت یکی از امتیازات بزرگ انسان که او را از حیوانات و جانداران دیگر یعنی جاندارانی که میلیونها سال است درجا میزنند و زندگی ظاهراً یکنواختی دارند جدا میکند همین موضوع است. و باز بخوبی میتوان نتیجه گرفت که این نهاد بزرگ آرام نخواهد نشست، و همچنان انسان را در مسیر تکاملها به پیش میراند، و نیروهایش را برای غلبه بر مشکلات و نابسامانیها و ناهنجاریهای زندگی کنونی بسیج میکند. و بسوی جامعه ای پیش میرد که «تکاملهای اخلاقی» در کنار «تکاملهای مادی» قرار میگیرد. و بسوی جامعه ای که در آن از جنگ و خونریزیهای ویرانگر و ضد تکامل اثری نباشد. و بسوی جامعه ای که تنها «صلح و عدل» حاکم بر مقدرات انسانها باشد، و روح تجاوزطلبی و استعمار که مهمترین سد راه «تکامل مادی و معنوی» او است، در آن مرده باشد. ممکن است کسانی بگویند که تکاملهای گذشته همه در جنبه های مادی صورت گرفته، و دلیلی ندارد که سیر تکاملی معنویات را هم در برگیرد. ولی پاسخ این سخن روشن است زیرا اولاً در تکاملهای گذشته بسیاری از اصول معنوی و انسانی را نیز میتوان یافت مثلاً در علوم و دانشهای بشری که در پرتوی تکامل پیشروی عظیم کرده است. علوم غیر مادی هم کم نیست، و فی المثل اعتقاد بشر نخستین درباره «خدا» که بصورت پرستش قطعات سنگ و چوب حتی خرما بود هیچگونه شباهتی با درک یک دانشمند روشن ضمیر خداشناس یا یک حکیم عارف ربانی امروز، از این مسئله ندارد. ثانیاً تکامل در همه جا تکامل است، و عشقی را که در درون وجود نسبت به آن می یابیم هیچ حد و مرزی را به رسمیت نمی شناسد و در همه زمینه ها جویای آن هستیم از این گذشته اصول مادی و معنوی از هم جدا نیستند، و فی المثل روح ستیزه جویی و برتری طلبی، و تجاوزگری، به همان اندازه زندگی مادی انسانها را به هم میزنند که یک بمب اتمی پر قدرت! بلکه دومی بدون اولی بکار نخواهد رفت! این است که نخستین برقه امید برای وصول و آینده ای روشن، و دنیایی پر از صلح و صفا و برادری و برابری در پرتو قانون سیر تکاملی جامعه ها در نظرها پایدار میشود. بله هستی موهبتی است که خالق هستی ها به مخلوقات خویش ارزانی داشته است و آنها را بدین نعمت موجودیت بخشیده است. هر موجودی بنا به میزان درک و شعور خویش بهانه ای برای تداوم هستی جستجو میکند این بهانه ها، همان آرزوهایی است که در کنه ذات خویش به آنها دل بسته است و زندگی خویش را وابسته به آن میندارد. انسانها هر مقدار کمال بیشتری داشته باشند و هستی بیشتری را درک کنند، آرزوهایی بزرگتر با مفاهیمی عظیم تر خواهند داشت. این انسان است که در پناه بهره وری از عقل، هستی را وسیع تر می بیند لذا دامنه آرزوهایش گسترده تر از موجودات دیگر خواهد بود. پهنه آرزوهای انسان بسیار وسیع است چنان که می تواند همه چیز را در خود جای دهد. حتی آنچه را که در واقعیت نمی تواند تحقق بخشد در آرزوها محقق میکند و غیر ممکن ها را ممکن میسازد. اگرچه برخی از آرزوهای دست نیافتنی و غیرممکن را دنبال نمیکند و برای آن نیرو صرف نمی نمایند زیرا آنرا عقلانی نمی بیند اما آن دسته از آرزوهایش که خواسته هایی ممکن و انجام شدنی است و گاهی با تلاش بسیار و صرف وقت و عمر زیاد بدست میآید و گاه براحتی حاصل می شود را دنبال میکند. چنین خواسته هایی است که زندگی را تداوم میبخشد و تلاش را جهت میدهد و بذر امید را در دل میکارد و این امید سبب ادامه حیات و کوشش بیشتر میشود برای مثال، شخص بزرگسالی را در نظر بگیریم که آرزو دارد جوان شود هر دلی که عمری را میگذراند آرزوی جوانی و جوان شدن را در بر دارد و هر پیری به عمر گذشته افسوس خورده و برای جوانی ارزش بسیار قائل است ولی هیچگاه به جوان شدن دوباره خویش دل نمی بندد و در نتیجه برای تحقق این آرزو نیز تلاش نمیکند و باقی زندگی خویش را به کوشش در این زمینه به هدر نمیدهد چون میداند این امر، یک امر محال و ناممکن است و امید بستن به آن، جز یک خیال باطل و امید بیهوده چیز دیگری نیست. پس این امید است که زندگی را معنادار ساخته سختیها را آسان میکند و تحمل، آنها را شیرین مینماید. زندانی به امید آزادی، دوره محکومیت خویش را میگذراند. این امید آزادی است که او را پیش میرد و به فرداهایش معنا میبخشد. زیرا در یکی از همین فرداها او نیز آزادیش را دوباره بدست خواهد آورد. بیمار به امید بهبودی، دوره بیماری را سپری میکند و معالجات سخت را بر خود هموار میسازد و شبهای طولانی را با

درد میگذرانند و تلخی داروها را تحمل میکند و اگر اطمینان مطلق داشت که علاجی برای او نیست و یا اگر میدانست شفای او غیر ممکن است به هیچ یک از معالجات تن در نمیداد و هرگز قادر به تحمل وضعیت خویش نمی بود. مادر به امید نوزاد زیبایش، دوره بارداری را طی میکند و سنگینی بار را تحمل مینماید، زیرا آینده ای شیرین از کودکش، پیش چشم او ترسیم شده است. خلاصه اینکه هر کس به امیدی ادامه میدهد و پیش میرود. اگر امید به آینده ای بهتر نباشد و دور نمای زیباتری در پیش انسان گسترده نشده باشد، هر انسانی متوقف میشود و می ایستد. حذف امید در حقیقت، حذف توانایی و فلج کردن نیروی هر انسان تلاشگر است. شما نیز حتما بارها شنیده اید که انسان به امید زنده است. با مطالعه در احوال بشری دیدیم که امید در امتداد آرزوهای ممکن بشری پدید می آید و به خواسته های معقول آنها نیرو میبخشد و سبب تلاش و کوشش و مبارزه و پیشروی میشود و در انتها فهمیدیم که امید مسبب اصلی ادامه زندگی است. سر از دریچه صبح امید کرد برون کسی که دامن شبهای انتظار گرفتار انتظار میکشیم تا امیدمان ثمر بدهد و به نتیجه برسد. نهال امیدمان را با انتظار آبیاری میکنیم تا میوه و نتیجه این انتظار، تحقق خواسته و هدف مطلوبمان باشد. انتظار قدمی دیگر است از جانب ما به سوی خواسته های ممکن و هدفهای مطلوب زندگی. کوهنوردی را در نظر بگیرید که ستیغ قله ای را برای فتح و صعود برگزیده و به سوی آن در حرکت است. قله، هدف و آرزوی اوست که به آن وابسته و امیدوار شده است و این امید سبب تلاش و اقدام و خلاصه محرک اصلی اوست. انتظار رسیدن به قله، سبب میشود تا او قدمی دیگر بردارد و میخی دیگر بکوبد و هر بار سر را به سوی قله بلند کند و به فاصله کمتر شده خود و قله بنگرد تا بالاخره امید او نتیجه داده انتظارش به پایان برسد و قله را فتح کند. انتظار است که سبب میشود نیروهای خاموش آدمی روشن شود، جهت بگیرد و با تلاش و همت نتیجه ای عظیم به بار آورد هر چه آرزویی مطلوبتر باشد و هر چه هدفی دوست داشتنی تر باشد انتظارش سختتر و تلاش برای آن شیرین تر خواهد بود. انتظار عاملی است که صبر و تلاش را به دنبال می آورد و رسیدن به مطلوب را ممکن میسازد. هر چه هدف نزدیک شود صبر برای آن مشکلتر و تلاش برای آن بیشتر و جدی تر خواهد بود. همه انسانها در این هدفها مشترکند هرچند ممکن است تعریفشان از کار خوب متفاوت باشد و یا زندگی را در گرو چیز دیگری ببینند. بهرحال دوست دارند خوب زندگی کنند و خوب زیستن را بیاموزند. شجاعت، سخاوت، راستگویی، ایثار و فداکاری و تمام صفات نیک انسانی جلوه های دوست داشتنی است که همگان به آنها ارج مینهند و هیچکس بطور طبیعی دوست ندارد این ارزشها را زیر پا بگذارد، مگر اینکه این اصول را مقابل هدف خویش بیابد و عمل به آنها مانع رسیدن به آرزویش شود. در این موقع است که از این ارزشها چشم میپوشد و تنها به هدف خویش مینگردد. ولی در عمق وجود، دائماً همراهی این دوره را طلب میکند و از اینکه صفات نیکوی انسانی سد راه وی شوند در رنج بوده و آنها را به فراموشی میسپارد. و در آخر یا به آنها نیندیشیده یا اعمال ناپسند خود را توجیح میکند و خاطر آسوده خویش را آرامش میبخشد. «انتظار از دیدگاه توحیدی» روزگاری نه چندان دور را عصر طلایی بشر و روزگار رهایی آدمی نامیده اند. روزگاری که پیشینیان ما از آغاز خلقت به انتظارش نشسته اند و ما نیز چشم به راهش دوخته ایم. عصری که جهانی کامل در پرتوی ظهور و هدایت امامی صالح شکل میگیرد و خستگی دورانهای بلند زمان را از زمین می زداید. امامی کامل که مصلحی است نیکوکار، سایه امنش به وسعت تمامی بی پناهان است و دست مهربانش به سر تمامی غربت چشیدگان. بهاری که نه تنها زمین را سرسبز میکند که پهنه دلها را، بهاری میکند و همه گیتی را طراوت بهاران میبخشد و جوانه زدن می آموزد. همان که یادش بهار خاطره هاست. گفته اند که او چشمه آبی است که در کویر زندگی آدمیان می جوشد و سر بر می آورد و آبی تازه در رود زندگی جاری میسازد که خدایش فرموده است: ای رسول ما باز گو، به دیده تامل بنگرید که اگر آب مایه زندگی شماس، صبحگاهی، همه به زمین فرو رود. کیست که باز آب گوارایی برای شما پدید آورد! و کشتی نجاتی که در کنار ساحل طوفان زده غربت پهلوی میگیرد و یک یک طوفان زدگان را پناه میبخشد و به ساحل سراسر هدایت و سعادت رهنمون میشود. امامی به خوبی مادر، به بخشندگی باران، به مهربانی برادر و دلسوزی پدر، همچون گرمای دلچسب خورشید، طراوت چشمه

و غدیر، صفای بوستان، زلالی آب، مشعلی نورانی فراز همه قله‌ها، سایه اش به گسترده‌گی آسمانها. او خواهد آمد و جهانی خواهد ساخت که وعده‌گاه تمامی تاریخ بوده است. عصری که پیامبران بخاطرش کوشیدند و به امیدش صبر کردند، وعده‌ای که نوید بخش هر رسالتی بوده است. چرا که از آغاز خلقت خداوند حلاوت زمان آخرین را نوید داده بود. پاداش امتحانهای سخت الهی که بر ظریف‌تگانش بسیار شیرین می‌نماید، پاداشی بس بزرگ است که به دل میشیند، رنجها را می‌زداید و دلها را التیام مبخشد. بسا که ارزش رنجی عظیم تر و آزمون‌ی سخت تر را در خود نهفته داشته باشد. بله روح زندگی، دوباره زمین را فرا میگیرد، دل‌های مرده، حیات میابند، زمینهای مرده جان میگیرند. آفتابی درخشان که طلوع میکند، تابیده و گرما میدهد و میدرخشد صبحی که پایان ندارد و خورشید جان آدمی را روشن نموده است و خواهیم دانست که نیش طعنه زندگان و تمسخر ناباوران، پایان یافته. استقامتمان به ثمر رسیده، امیدمان نتیجه بخشیده و آنچه کرده ایم به درگاه باری تعالی پذیرفته شده است. برایستی که باید سر بر آستان درگاهش سایید و دستها را به شکر بلند کرد و به شکرانه این نعمت فراگیر، فریاد برآورد که: الحمد لله رب العالمین. و آیا به حقیقت هر کس که روز را بشناسد، به انتظارش نخواهد نشست و در جستجوی آن نخواهد بود؟ براستی که در هر اندیشه‌ای این انتظار شکل خواهد گرفت و به آن اندیشه شیرینی و حلاوتی تازه خواهد بخشید. انتظاری که نه تنها عبث و بیهوده نیست بلکه آرمان افتخار آفرینی است که منتظران به آن می‌بالند. کدام خردمندی است که طالب هدایت نباشد و راه سعادت و تکامل را جستجو نکند؟ آیا یافتن راه حقیقت، کم آرزویی است که صبر برای آن کم ارزش باشد؟! کدام دلی است که روشنی حقیقت را نطلبد و بدنبال آرامش نباشد؟ آیا تمامی تلاشهای بشر برای رسیدن به آرامش و آسایش نیست و جای امنیت و آسودگی گم نشده است. «چگونه هدفی صبر و انتظار می‌طلبد» انتظار عملی است نه چندان سهل و آسان، و نه آراسته به قامت نا آراستگان. عملی است با جلوه‌های گوناگون که هر جلوه آن فراز وسیعی از بلندای تاریخ است و تاریخ دیانت، نکته‌های بسیاری از انتظار دارد. برای انتظار باید کوشید، تلاش کرد، مرحله‌ها را پشت سر گذاشت و گوهر دل را به جلوه انتظار نشانید که هر فعل منتظر درسی از درسهای برگزیدگان الهی است. پس بنگریم آنچه را که باید دید و بیاموزیم آنچه را که باید آموخت. بله صبر را از نوح باید بیاموزیم. ابراهیم خلیل پیامبر الهی گفته منتظران بهوش باشید به خداوند، ما را نیز وعده کرده است و خدا وعده را اجابت خواهد کرد همانطور که دعا‌های یعقوب را اجابت نمود و یوسف را به دامن پر محبت پدر برگرداند. مشقاتی که موسی از دوران کودکی کشید تا توانست در کنار دشمن خود فرعون، جوانی را طی کرده و بعدها بر قوم بنی اسرائیل غالب شود. موسی میگوید پروردگارا کدام عالم پارسایی است که به نزدش رویم تا ما را به کوتاه کردن شب غیتمان رهنمون شود و کیست که راه نجات را از این بیابان سرگردان به ما بنمایاند. ما نیز می‌خواهیم تا از سالهای غیبت بکاهیم و فرج عاجل را هدیه پیشگاه امام زمانمان نماییم که سخت آرزومند برطرف شدن غم‌ها از چهره مبارکش هستیم. تاریکترین لحظات شب قبل از طلوع فجر است تاریکترین را بگذرانید، چشمها را به روی باد سرد شب، ببندید، تا نسیم خنک صبح، طلوع خورشید را برایتان به ارمغان آورد. سپیده میزند، سحر میدمد و آفتاب از میان لایه‌های عمیق شب خواهد گذشت و دست ناتوان امید را با دستهای گرمش توان خواهد بخشید. پیکر فرسوده استقامت دوباره می‌ایستد و کمان خمیده صبر راست خواهد شد. ظفر نزدیک است. صبر پیشه کنید، استقامت ورزید که انتظار جامه سعادت به بر خواهد کرد. اَلَيْسَ الصَّبْحُ بَقَرِيبٍ؟! جاری است از چشمه‌های نگاه‌باران بی کسب‌کشید شاخه‌ام، در این دشت پر خزانای سبز سبز نگاهت در انتظار الماس کن، این تیره خواب را شب‌کور گمشده‌ام در کویر عشق‌سنگ صبور ما، باز آ به این مغاکای برق هر ستاره، بیدار کن و بشکنا کستری خوابای یادگار همه اعصار بر گرد پر شتاب

جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)

با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند

بنادر البحار- ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهل بیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل بیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیتهای گسترده مرکز:

الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

ب) تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن همراه

ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و ...

د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر

ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

و) راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۰۲۴۵۰۲۳۵)

ز) طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ...

ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمی، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ...

ط) برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه

ی) برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضور و مجازی) در طول سال

دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان

تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۳۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی: www.eslamshop.com

تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳-۲۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲-۲۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور کاربران ۲۳۳۳۰۴۵ (۰۳۱۱)

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایند انشاءالله.

شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳، شماره کارت: ۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳ و شماره حساب شبا: IR۹۰-۰۱۸۰-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۶۲۱-۵۳-۰۶۰۹ به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد سید ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام -: هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنت غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسير المنسوب إلى الإمام العسكري عليه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست تر می داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می رهایی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، اما تو دریچه ای [از علم] را بر او می گشایی که آن بینوا، خود را بدان، نگاه می دارد و با حجت های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می سازد و او را می شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی گمان، خدای متعال می فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

اصفهان

فائز

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹